

Command in NEC:

EEN EXPERIMENT IN GENETWERKT WERKEN

De ontwikkeling van internet heeft geleid tot het ontstaan van nieuwe mogelijkheden voor militair optreden. Met labels als 'NCW' en 'NEC' wordt internationaal en nationaal gewerkt aan de genetwerkte krijgsmacht. Internet-techniek moet helpen om informatie snel en breed te kunnen verspreiden.

Commandanten moeten zo operationele situaties sneller kunnen beheersen en beïnvloeden, sneller dan de tegenstander. De netwerktechnieken zijn gecompliceerd, maar ontwikkelen zich snel. Minder weten we over hoe goed mensen – beslissers, commandanten, operators, soldaten - met die nieuwe mogelijkheden en al die beschikbare informatie kunnen omgaan. Zijn hiervoor speciale vaardigheden nodig? Zijn de bestaande manieren van werken en organiseren nog wel adequaat genoeg om de mogelijkheden te benutten? Samen met wetenschappers en operators uit Nederland, Zweden en Canada hebben we een experiment uitgevoerd om een beter beeld te krijgen van de eisen die genetwerkt werken stelt aan commandanten en operators.

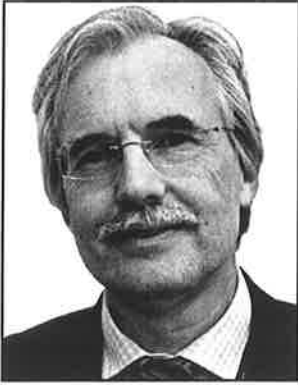
Het netwerk als middel om anders te werken

De ontwikkeling van internet heeft nu al zoveel nieuwe communicatiemogelijkheden gecreëerd, dat je kunt spreken van een revolutionaire ontwikkeling. E-mail en internet-communicaties waren weliswaar al operationeel eind 70er jaren, maar dat was nog voor een beperkte groep. Pas met de ontwikkeling van WorldWideWeb internet functionaliteit begin jaren 90 konden computers eenvoudiger aankoppelen aan het internet.

De snelheid en het gemak waarmee nu informatie kan worden gedeeld en mensen kunnen communiceren heeft al geleid tot nieuwe manieren van organiseren van werken en samenwerken. Volgens David Alberts, een van de toonaangevende mensen op het gebied van netwerkende organisaties, worden tijd en ruimte als het ware in elkaar geperst¹⁾; de besluitvorming kan sneller verlopen door beter gedeelde informatie.

Thomas Friedman geeft in een recent boek 'De aarde is plat'²⁾ voorbeelden van hoe organisaties zich anders zijn gaan organiseren als gevolg van de invloed van internet. Geografische afstanden zijn niet meer bepalend. Door de internetfunctionaliteit en de informatie- en communicatietechnologie (ICT) kunnen operationele functies die op andere geografische locaties zijn belegd, worden gekoppeld en in één samenhangende operationele organisatie worden gebracht. Als de operationele ('markt') eisen veranderen kunnen andere functies worden aangekoppeld, zodat de effectiviteit van de organisatie in stand blijft. Het creëren van ad hoc verbanden of coalities door het koppelen van verschillende expertises en middelen afgestemd op de operationele urgentie, geeft aanmerkelijke operationele en competitieve meerwaarde.

Het idee van de moderne organisatie is dat functies gedis-

Peter ESSENS

Senior Onderzoeker TNO Defensie en Veiligheid, locatie Soesterberg.
Senior Research Fellow NLDA, Locatie Breda.

Bart van BEZOOIJEN

Promovendus TNO en NLDA
Universiteit van Tilburg

tribueerd kunnen zijn en naar behoefte kunnen worden gekoppeld, maar toch schijnbaar naadloos als samenhangend geheel kunnen optreden. Kernmerken van die organisaties zijn:

- Direct beschikbaar stellen van informatie in de gehele organisatie;
- Flexibel organiseren van de benodigde expertise en vermogen;
- Adaptief reageren op de operationele veranderingen, inspelen op dreigingen en kansen.

Het succes van organisaties die netwerktechnologie hebben gebruikt om informatie en kennis aan elkaar te koppelen, heeft militaire denkers geïnspireerd om militaire toepassingen van die aanpak uit te werken. Met name VADM Cebrowski en Dr Garstka hebben daarvoor de basis gelegd.³⁾ Met labels die beginnen met *network* en eindigen op, bijvoorbeeld, *-centric warfare* (NCW) of *-enabled operations* (NEO), of *-enabled capabilities* (NEC)⁴⁾ zijn hierover nu al talloze studies verschenen en zijn toepassingen ontwikkeld. Het uitgangspunt van de NEC-theorie is dat als je voor een missie de systemen en mensen met ICT aan elkaar koppelt en vervolgens de informatie die ze produceren via het netwerk beschikbaar stelt aan anderen in het netwerk, dit zal leiden tot een betere, samenhangende uitvoering van de missie. De informatie en kennis worden beter gedeeld, middelen kunnen worden gecombineerd, er ontstaat sneller een gemeenschappelijk beeld van de situatie, waardoor er beter kan worden samengewerkt en er sneller onderlinge afstemming ontstaat, op alle niveaus. NEC gaat verder dan het digitaliseren van de verticale informatiestromen. NEC verbindt ook horizontaal, zodat directe interactie op hetzelfde niveau over de verschillende eenheden en componenten mogelijk is. Deze optelling van voordelen (de 'waardeketen') moet leiden tot effectiever optreden en betere benutting van de beschikbare middelen. Dat is de motivatie om flink te investeren in de ontwikkeling van NEC.

Kritiek op NEC-ontwikkeling

Kritiek op deze aanpak van de voordelen van NCW/NEC is er ook, zowel van wetenschappers als van militairen. Is het zo dat, wanneer het netwerk er is, mensen het dan ook gaan gebruiken? Hoeveel gemeenschappelijk beeld is nodig? Gaan mensen daardoor beter samenwerken? Als detailinformatie op alle niveaus beschikbaar komt, ontstaat dan niet centralistische commandovoering, met micromanagement? Leidt meer informatie wel tot betere informatie of komt er gelijk ook veel ruis bij, dat we minder kunnen verwerken? In een recent rapport aan het *US Congress*⁵⁾ worden de kritiekpunten samengevat, onder andere:

- De aannames van de waardeketen zijn onduidelijk, mogelijk onjuist, maar in ieder geval slechts marginaal getest ("*a woven web of guesses*");
- Er is overmatig vertrouwen dat informatie onzekerheid kan oplossen, dat *information dominance* over opponenten kan worden bereikt.

De aanname is dat de massa aan informatie goed geïntegreerd, gecorreleerd, gemanaged en verwerkt kan worden (*information overload*). De kritiek is vooral gericht op ondoordacht investeren en invoeren van systemen, met huizenhoge verwachtingen. Het US Congress rapport lost die kritiek niet op, maar geeft aan dat meer studie moet worden gedaan naar de sterkten en risico's van genetwerkt werken, inclusief doctrine-ontwikkeling van genetwerkt optreden.

Ook is er kritiek op hoe de ontwikkeling van NEC wordt aanpak, onder andere van Garstka zelf. Zijn kritiek is dat er vooral aandacht is voor nieuwe technologie, in plaats van voor het gehele concept: "*Up to this point in time it is all about technology*" en "*Nobody is investing resources to understand how networked organizations can operate differently.*"⁶⁾ Er wordt vooral voortgebouwd op bestaande automatiseringslijnen en er wordt niet gekeken naar betere manieren van werken en samenwerken ("*...doing the same things faster ..., but not doing new processes and better ways of approaching these things*"⁷⁾). De menselijke dimensie krijgt relatief te weinig aandacht in de investeringen in NEC-onderzoek, ook al wordt vaak op beleidsniveau genoemd dat dit het moeilijkste element is. Dit kan deels komen doordat het probleem lastig te pakken is. Door de *Naval Studies Board van de National Research Council* wordt gesteld dat *changing the minds* de crux is in de transformatie, omdat NEC veranderingen teweeg zal brengen in hoe commandovoering, leiderschap, coördinatie, samenwerking en *teamwork* worden uitgevoerd.⁸⁾ De voordelen, maar ook de grootste uitdagingen van NEC komen naar onze mening het beste naar voren bij *joint* optreden. De combinatie van verschillende dimensies in sensoren en wapens geeft veel en flexibele mogelijkheden tot het bereiken van overwicht. Tegelijk is de samenwerking tussen de verschillende partijen complex vanwege de verschillen in werkwijzen, doctrines, intenties en perspectieven. En daar zit de kernproblematiek van genetwerkt werken, van NEC: het samenwerken tussen partijen die geen routine hebben ontwikkeld in samen optreden.

Ondanks de kritiekpunten en obstakels wordt tegelijk gezien dat genetwerkt werken een betere benutting van militair vermogen kan opleveren. De kracht van NEC is dat gemakkelijker combinaties van mensen en middelen kunnen worden gevormd om beter te kunnen reageren op de operationele condities.

In de briefing gaf de commandant aan welke zaken er spelen en welke aanpak gevolgd zou worden in de onderlinge samenwerking en de interactie met de andere partijen in het operatiegebied.

Vervolgens ging het team aan de slag; eerst met een traditioneel scenario en, de volgende dag, met het tweede scenario waarin de interactie met de marine-component van belang was.

De teams werden nauwkeurig geobserveerd en beoordeeld door specialisten-trainers aan de hand van een observatieschema.

Door meer informatie te hebben op de lagere niveaus van de andere eenheden en componenten kan sneller worden afgestemd en samengewerkt in de operatie.

De vraag is dan ook niet of NEC er komt, maar *hoe* het tot realisatie komt. Bij invoering moeten technologie-toepassingen samengaan met aanpassingen in doctrine, commandovoering, organisatievormen, processen en procedures, training en personele vaardigheden ('DCTOMP'). Lastig in deze ontwikkeling is dat er geen duidelijke schets is van de ideale eindsituatie en ook niet welke stappen moeten worden gezet. Hoe de 'NEC-transformatie' moet gebeuren en hoe deze moet worden aangestuurd is momenteel onderwerp van onderzoek, internationaal en nationaal (o.a. Defensie-TNO en NLR-onderzoeksprogramma's). De vraag is wat aan elk van de onderdelen aangepast, veranderd of ontwikkeld moet worden om tot een samenhangende ontwikkeling, tot een effectieve genetwerkte organisatie te komen. Die samenhang kan alleen duidelijk worden als, naast theoretisch doordenken, ook verschillende NEC-

scenario's worden uitgetoetst. Door de interactie tussen de organisatieonderdelen te observeren en meten kan worden ontdekt wat belangrijk is, wat werkt en wat anders moet. Deze wijze van ontwikkeling van ideeën door uit te proberen met operators, teamleiders, commandanten in zo goed mogelijk gecontroleerde taaksituaties heet 'concept development and experimentation' (CD&E).

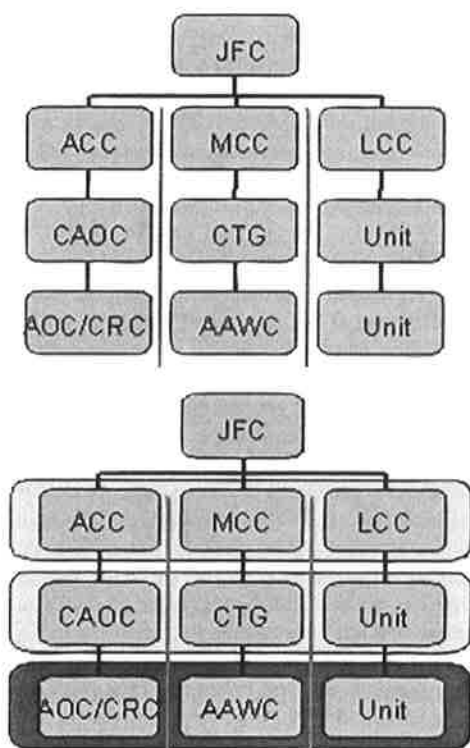
CD&E - Command in NEC

Defensie en TNO hebben in oktober 2007 een experiment uitgevoerd – *Command in NEC* – om meer inzicht krijgen in de eisen van NEC en de effecten van NEC op de commandovoering. Een bijzonder aspect van dit experiment was dat het werd uitgevoerd in het kader van een internationaal samenwerkingprogramma in defensieonderzoek tussen Nederland, Zweden en Canada. Daarin werken we samen met onderzoekers van defensie-instituten uit die landen en, voor dit experiment, ook de luchtmacht van Zweden en Nederland⁹⁾. Zweedse en Nederlandse operators namen deel aan het onderzoek. Zweedse luchtverdedigingsoperators hebben, tot nu toe, geen of weinig ervaring met joint operaties met de Marine. Nederlandse operators hebben hier wel ervaring mee en trainen regelmatig in joint oefeningen in NAVO verband. Die specifieke verschillen konden we gebruiken om meer te leren over het effect van ervaring op genetwerkt werken. We hebben onderzocht hoe ervaren Zweedse en Nederlandse luchtverdedigingsoperators hun missie uitvoeren en daarbij gebruik maken van de middelen van de marinefregatten, die aan de operatie deelnamen en waarmee ze via het netwerk tactische informatie uitwisselden. We verwachtten dat de Zweedse operators de middelen van de fregatten minder effectief operationeel zullen benutten dan de Nederlandse operators. We vermoedden namelijk dat het tonen van de tactische informatie niet voldoende is en dat diepere kennis van het andere domein (in deze de marine) nodig is om er ook tactisch voordeel aan te hebben.

Het scenario in het experiment was een *joint peacekeeping* missie (*Air surveillance and control, Navy interdiction operation*). De tactische plaatjes van de *Control and Reporting centers* en de fregatten werden in een *joint common operational picture* (JCOP) met elkaar gedeeld. Door het gemeenschappelijk beeld is bekend aan alle partijen waar de eigen en de andere eenheden zich bevinden. De opdracht aan de luchtverdediging was om alle middelen in het operatiegebied te benutten wanneer dat tactisch voordeel kan opleveren bij het beheersen of afwenden van de opkomende dreiging van een tegenstander. In het *briefing*-materiaal dat vooraf was bestudeerd, werden alle details over de middelen, opdrachten en het operatiegebied gespecificeerd. In de *commander's briefing* hadden de teamleiders de gelegenheid om de relatie tussen eigen en andere middelen te bespreken met hun team.

NEC condities

We hebben hierboven de eerste conditie van NEC geschetst, namelijk beschikbaarheid van informatie op alle lagen van de commandovoering. De tweede conditie van NEC heeft te maken met het samenwerken tussen de verschillende partijen in een operatiegebied. In het bijzonder gaat het om waar de bevoegdheid tot samenwerking wordt neergelegd. Traditioneel wordt de bevoegdheid daar neergelegd waar voldoende overzicht en coördinatie vermogen is. Dat is in een *joint* structuur het hogere operationeel niveau (*Joint Forces Command* en

Component Commands) omdat daar de informatie van de componenten bij elkaar komt. Planning vooraf en procedures regelen veel van de coördinatie en synchronisatie van de componenten in het missiegebied. In snel veranderende omstandigheden is echter meer flexibiliteit en adaptiviteit nodig. In de NEC-literatuur wordt erop gewezen dat voor flexibiliteit en adaptiviteit decentralisatie van autoriteit noodzakelijk is (*power to the edge*). Hiermee wordt het principe gevolgd dat de informatie daar gebruikt moet worden waar deze operationeel het meest effectief is. In de huidige asymmetrische oorlogvoering is dat op de lagere tactische niveaus. Door de mogelijkheid van horizontale genetwerkte informatie uit de belendende operatiegebieden en andere operationele componenten te combineren zijn de lagere niveaus niet meer hiervoor afhankelijk van de verticale lijnen van informatiespreiding. Door tegelijk ook de autoriteit te geven om ermee te handelen wordt de snelheid van commandovoering aanmerkelijk verhoogd. In het *Command in NEC*-experiment is de autoriteit van afstemmen en initiëren van acties met de marinecomponent gedelegeerd naar het CRC-niveau. Ze krijgen dus niet alleen de informatie, maar ze mogen er ook iets mee doen.

Opzet experiment

In het *Command in NEC*-experiment deden vier teams mee, twee Nederlandse en twee Zweedse teams. Een team bestond uit de teamleider (*master controller*), de *fighter allocator*, de *track production officer*, en drie ondersteunende functies. Elk team deed twee scenario's, een traditioneel *joint* scenario, wel met een gedeeld tactisch beeld, maar iedere component doet zijn missie. Het tweede scenario was een NEC-scenario, er is een gedeeld beeld en het team heeft de opdracht om direct met de Marine samen te werken als dat tactisch nodig is. De fregatten, vliegers en de hogere niveaus van commandovoering worden gespeeld.

De teams werden nauwkeurig geobserveerd en beoordeeld door specialisten-trainers aan de hand van een observatieschema. Een eis voor een waardevol experiment is dat verschillende situaties worden vergeleken en er zorgvuldig wordt beoordeeld hoe de uitvoering van de taak is, voor elke *operator* apart en voor het team als geheel. Gekeken is naar hoe specifieke incidenten in de scenarios werden afgehandeld en hoe daarbij werd samengewerkt.

Een typische commando-omgeving was nagebootst in de TNO-onderzoeksfaciliteit (TNO-ACE), zes werkplekken voor het luchtverdedigingsteam, communicatiemiddelen en gesimuleerde radarbeelden. De *operators* hadden weinig leertijd met de middelen nodig om hun taken uit te kunnen voeren.

Na een algemene instructie en briefing van de onderzoekseinding, kreeg de teamleider (de *master controller*) de tijd om een *briefing* voor te bereiden op basis van de missieopdracht en documenten. In de *briefing* gaf de commandant aan welke zaken er spelen en welke aanpak gevolgd zou worden in de onderlinge samenwerking en de interactie met de andere partijen in het operatiegebied. Vervolgens ging het team aan de slag: eerst met een traditioneel scenario en, de volgende dag, met het tweede scenario waarin de interactie met de marine-component van belang was. Elk scenario duurde ongeveer twee uur. In de scenario's waren specifieke en complexe situaties opgenomen die hoge eisen stelden aan de interpretatie van de operationele situatie, de besluitvorming, het teamfunctioneren en de afstemming met de marine-component. Een team van Nederlandse en Zweedse observatoren beoordeelde het optreden in deze situaties aan de hand van een observatieschema met vooraf opgestelde normen. Na afloop was er een *debriefing* waarin gediscussieerd werd over hun taakuitvoering en over de effectiviteit van genetwerkt werken.

Resultaten

De prestaties van de Nederlandse teams met *joint* ervaring en van de niet *joint*-ervaren Zweedse teams maken duidelijk dat ervaring met het werken met andere componenten een belangrijke rol speelt bij genetwerkt optreden. De beoordelingen van de observatoren laten zien dat de *joint*-ervaren teams beter gebruik maken van de beschikbare operationele informatie van de andere component, sneller inspelen op bedreigende ontwikkelingen en daarmee incidenten effectiever oplossen of voorkomen. Maar ervaring is zeker niet het gehele verhaal. Tegelijk bleek dat de voorbereiding van de commandant en de *briefing* naar het team over de interactie met de marine-middelen en welke consequenties dat heeft voor de teamtaken, essentieel is voor effectief optreden.

Een derde belangrijke factor in het genetwerkt werken was het functioneren van het team zelf (communicatie, luisteren naar elkaar en letten op elkaar, werklast delen). Daarbij ging het vooral om de ruimte die de teamleider kon nemen om zich extern te richten op de andere component. Er waren teamleiders die voorafgaand aan het scenario hun teamleden geïnstrueerd hadden om zelf te zoeken naar oplossingen (delegatie). Deze teams presteerden beter in de NEC-omgeving, doordat bij incidenten de werklast van de teamleider niet zo hoog werd als bij de teamleiders die veel in eigen hand hielden. Ook kon worden vastgesteld dat als de druk hoog werd, men terugviel op bestaande routines waardoor de meerwaarde van genetwerkt werken wegviel.

Conclusies

Op basis van de *Command in NEC*-studie en andere NEC-studies kunnen de volgende vijf stellingen worden geformuleerd:

1. *Joint denken is essentieel voor het effectief toepassen van NEC.*

Als je routines gebaseerd zijn op *stovepiped single warfare*, zul je bij belasting daarop terugvallen. De meerwaarde van NEC zit vooral in het kunnen koppelen van verschillende effecten. *Joint denken* betekent dat buiten de eigen kaders kan worden gedacht en nieuwe combinaties van operationele middelen kunnen worden bedacht. Het is daarbij nodig te weten welke middelen en mogelijkheden de andere eenheden of componenten hebben. Door goed te analyseren in de missievoorbereiding wat de andere eenheden of componenten betekenen voor het eigen optreden, kunnen tijdens de missie de mogelijkheden van NEC beter worden benut. Leren *joint* werken, in de zin van genetwerkt samenwerken, zou meer en intensiever moeten worden geoefend.

2. *Een Joint Common Operational Picture is meer dan het integreren van tactische plaatjes, het zal ook de interpretatie ervan moeten ondersteunen.*

Gedeelde operationele en tactische informatie is alleen informatief als die informatie begrepen wordt. Als je niet weet welk militair vermogen achter een 'symbool' zit, gebruik je het niet in de besluitvorming. Door ad hoc samenstelling van eenheden is het niet goed mogelijk om detailkennis te hebben van de beschikbare middelen. Met specifieke ondersteuning kan de benutting van de genetwerkte informatie worden verhoogd.

3. *Het werken in ad hoc, genetwerkte teams en organisaties vereist specifieke vaardigheden en training.*

De ontwikkeling van genetwerkt werken draagt bij aan het ad hoc koppelen van mensen en middelen die elkaar nauwelijks kennen en veelal verschillende denkkaders hebben. In deze moderne ad hoc samengestelde organisaties zijn er minder vaste procedures en is er minder eenheid van denken. Dit vereist een hoge mate van aanpassingsvermogen en kwaliteit (o.a. hanteren diversiteit, vermogen tot samenwerken, leiderschap in het verbinden van verschillende perspectieven en belangen, snel opbouwen van het sociale netwerk en actief verkennen van elkaars expertises). Het leren omgaan met die situaties moet onderdeel zijn van bestaande trainingsregimes.

4. *Mission command en vertrouwen zijn voorwaarden voor effectief genetwerkt optreden.*

Voor het benutten van de informatie, het flexibel aanpassen aan operationele situaties en aangaan van *joint* samenwerking is delegatie van autoriteit noodzakelijk. *Mission command* staat in de doctrine, maar consequent toepassen blijkt niet vanzelfsprekend te zijn. De beschikbaarheid van details kan verleiden tot centralisatie van de aansturing. Leiders moeten leren omgaan met details om micromanagement te vermijden. Helder communiceren van de kaders van het optreden is een vereiste. Eenduidig overdragen van intenties in ad hoc genetwerkte organisaties blijkt lastig te zijn en vereist *face-to-face* interactie.

5. *Effectief teamwork is de basis voor genetwerkte organisaties.*

Effectief *teamwork* maakt ruimte vrij voor de teamleider om meer extern met andere teams contact te leggen. Als meerdere teamleden genetwerkt contact hebben met de leden van andere teams kan dat de teamleider ontlasten, maar vraagt tegelijk meer coördinatie binnen het team. Om de samenhang te versterken zullen de interactievaardigheden tussen teams moeten worden versterkt.

Epiloog

Het hebben van operationeel ervaren teams en veel observatoren is essentieel om zicht te krijgen op de succesfactoren voor genetwerkt werken. Gezien de personele druk die op de krijgsmacht zit is het hebben van vier teams en een team van observatoren al veel. Maar statistisch is dat natuurlijk weinig. Door gedetailleerd te observeren en verschillende metingen te doen, kunnen we toch met voldoende zekerheid uitspraken doen. Incidentele experimenten zijn echter niet genoeg om de transformatie naar NEC te realiseren. De ontwikkeling van NEC en genetwerkt werken vereist een systematische serie van experimenten (CD&E) waarin commandanten en teams nieuwe manieren van werken kritisch kunnen beproeven. Ook internationaal komt het systematisch experimenteren en leren op gang, maar nog verrassend weinig gezien de belangen en de investeringen die in NEC worden gedaan. In het Nederlandse defensieonderzoek (o.a. NEC-Transformatie programma; JCOP-studie) en door de NEC-Regiegroep van Defensie wordt deze ontwikkeling sterk gestimuleerd.

De medewerking van de operationele eenheden in NEC-experimenten is onontbeerlijk. Niet alleen als deelnemers, maar ook voor de totstandkoming van de scenario's en de observatieschema's. Zonder de ondersteuning van, in het bijzonder, het AOCs Nieuw Milligen had dit onderzoek niet kunnen plaats-

Noten

- 1 Alberts, D.S. Garstka, J.J. & Stein, F.P. *Network centric warfare: Development and leveraging information superiority*, Washington, DC: National Defense University Press, 1999...
- 2 Friedman, T.L. *The World Is Flat: A Brief History of the Twenty-First Century*, 2004.
- 3 Arthur K. Cebrowski and John J. Garstka, *Network-Centric Warfare: Its Origin and Future*. U.S. Naval Institute Proceedings 124, no. 1 (January 1998), 28-35.
- 4 Er zijn verschillende andere termen in gebruik die in wezen hetzelfde beogen: het operationeel benutten van de mogelijkheden van een informatie- en communicatienetwerk. Nederland gebruikt NEC als label.
- 5 Wilson, C. *Network Centric Operations: Background and Oversight Issues for Congress*. CRS Report to Congress (RL32411), March 15, 2007.
- 6 Sherman, J. *The Secrets of Centric*. *Seapower Magazine*, April 2005.
- 7 Idem.
- 8 Committee on Network-Centric Naval Forces, Naval Studies Board, NRC. *Network-Centric Naval Forces: A Transition Strategy for Enhancing Operational Capabilities*. National Academy Press, Washington, D.C., 2000.
- 9 Zweden: FOI, Totalförsvarets Forskningsinstitut, Linköping; Swedish air force command and control training center (StriC) Uppsala, Sweden. Canada: Defence Research and Technology Canada (DRDC), Toronto. NATO Command & Control Centre of Excellence (C2COE), Ede (NL). Nederland: TNO Defense, Security and Safety, Soesterberg en Den Haag; CAMS-ForceVision, Den Helder; Air Operations Control Station (AOCs), Nieuw Milligen.